

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Vigilius Papa, primus omnium Pontificum Romanorum concessit vices suas Auxanio Episcopo Arelatensi conceptis verbis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

& Imperij Lib. V. Cap. XXXVI. III

III. Vices postea suas commisit Auxanio postquam consensum Imperatoris habuit.

IV. Explicatur epistola Vigilij, qua difficultate non caret. Pallium erat vestis eximia atque collucens, & qua plurimum habebat dignitatis. Probatur ex Thegano & Ioanne VII. & XII.

V. Vigilij Auxanio vices suas & Pallium concessit ad exemplum Pape Symmachi. Tum vero nulla mentio consensus Imperatoris.

VI. Causas à Vicario suo iudicari iubet cum competentis numero Episcoporum. Sed iudicium electionem relinquit arbitrio Auxanij. Causas autem discutit iuxta canonica & apostolica aequitate.

VII. Causas religionis, & eas præterea que in provinciis deserviri non possent, referri iubet ad sedem apostolicam. Vetus ordo discutenda hæreses noviter emergentis.

VIII. Renovat deinde privilegium de literis formati ab Arelatensi Episcopo accipiendis.

IX. Securus postremo exemplum superiorum Pontificum, vicariatus istius publicationem mandavit. Episcopi Gallicani suæ erant imperio Episcoporum Arelatensium.

X. Vigilij Auxanio specialiter commisit causam Prætextati. Notatur Baronius, qui Prætextatum hunc putat fuisse Episcopum Rothomagensis.

MANIFESTIS, ut reor, indicij hæcenus ostendimus Episcopos Arelatenses primum inter Gallicanos Episcopos locum tenuisse in consequentiam honoris qui Ecclesie Arelatensi tributus fuerat à sede apostolica. Sed nunc res ipsa se proder evidentiis argumentis, adeo ut argumentationibus agendum nobis nequaquam sit. Nam post Cæsarium eadem auctoritas, qua ille instructus fuerat, successoribus eius confirmata est à Pontificibus Romanis: qui prædecessorum suorum mandata verbis suis explicantes, vices suas conceptis verbis commiserunt Episcopis Arelatensibus, dum ipsos ea auctoritate instruerent in cuius possessione fuerant sedis illius Episcopi ante Vigilij tempora. Is primus omnium vices suas, vices inquam suas, ad postulationem Childeberti Francorum Regis commisit Auxanio Episcopo Arelatensi, qui Cæsario successerat. Quam causam, quia multa continet non leviter prætereunda, res postulare videtur ut ab initio repetamus.

II. Post pulsos ea Gallie parte Romanos quæ Rhodano & mari mediterraneo adiacet, primum Wisigothi eam oram infederunt, & Arelatense oppidum tenuerunt, quod deinde transit in jus & dominium Ostrogothorum. Anno demum DXXXVI. cum exarsisset bellum inter Iustinianum Augustum & Vitigem Ostrogothorum Regem, eodemque iste tempore bellum crudele & exitiosum in Gallia haberet cum Francis, pacem his conditionibus ab istis redemit, ut contenti essent viginti auri centenariis & ea Galliarum parte quæ Gothis

parebat; in qua sita erat civitas Arelatensis, quæ in divisione harum provinciarum cessit Regi Childeberto, ut rectè ista explicat Hadrianus Valesius vir clarissimus. Mortuo interim non ita multo post Cæsario Arelatensi Episcopo successit Auxanius. Hunc ergo ornare cupiens Childebertus aliquo insigni decore, ut ope eius provinciam recenter ad Francos versam in officio contineret imperioque Francico parere assuefaceret, literas ad Papam Vigilij scripsit anno D XL V. quibus eum orabat uti Auxanio vices apostolicæ sedis delegaret per Gallias, eique Pallium mitteret; quod erat insigne Vicariorum sedis apostolicæ, uti jam dictum est. Non repugnavit Vigilij. Sed quia Pallium erat genus quoddam imperatorij indumentum, cuius usum Imperatores permiserant Patriarchis, noluit Pontifex in hoc gratificari Auxanio, donec sciret an Iustinianus id gratum habiturus esset. Docet nos illud ipse Vigilij his verbis: *De his vero que caritas vestra tam de usu Pallij quam de aliis sibi à nobis petit debere concedi, libenti hoc animo etiam in præsentem facere sine dilatione potuimus, nisi cum Christianissimi Domini filij nostri Imperatoris hoc, sicut ratio postulat, voluissimus perficere notitia Deo auctore; ut & vobis gratior præstitorum causa reddatur, dum que postulatis, cum consensu Christianissimi Principis referuntur, & nos honorem fidei eius servasse cum competenti reverentia iudicemus.*

Vide infra lib. 6. cap. 6. §. 6. 10.

Vigil. epist. 1. ad Auxan.

III. Non dubitabat, ut video, Vigilij quin Imperator, quem per Patricium Belisarium ad id induci procuraverat, consensum suum præstiturus esset. Neque sua spes illum fefellit; ut docet secunda ipsius epistola ad Auxaniam, qua illi committit vices suas per Gallias, simulque Pallium mittit. *Sicut nos, inquit, pro tue caritatis affectu, & pro gloriosissimi filij nostri Regis Childeberti Christiana devotione mandatis, vices nostras libentissima voluntate contulimus, ita fraternitatem tuam convenit Deo placitis operibus tanta sedis auctoritate digna conversatione uti atque disponere, ut bonis actibus innotescens, rectum circa caritatem tuam iudicium nostre electionis ostendas. Et infra ait se id facere cum consensu Iustiniani & Theodoræ, tanquam Vicariatus apostolicæ sedis ita penderet ab imperio Principum ut Pontificibus eum nemini tribuere liceret absque interrogatione Principis. Nam ea quæ sequuntur intelligi non possunt de Pallio, de quo nondum in ea epistola locutus erat Vigilij cum ista scriberet. Oportet ergo, inquit, fraternitatem vestram incessantibus supplicationibus Deo nostro preces effundere, ut Dominos filios nostros clementissimos Principes Iustinianum atque Theodoram sua sem-*